

„ПЧЕЛИЦА“

Редакторъ — ПИЛИГРИМЪ

Разрешено отъ Министерството на просвѣ-
щеніето съ писмо № 17,952—2 отъ 16 VIII
1937 година

ИЛЮСТРОВАНО ДЕТСКО СПИСАНИЕ

Безплатно приложение къмъ

„ЖЕНА И ДОМЪ“

Елинъ Пелинъ

ЮНИЙ

Слънце сипе
лжчи златни,
зрѣятъ ниви
благодатни.

Тѣ почиватъ
изъ гнѣздата,
чакаатъ перца
по крилата.

Грижно хвъркатъ
малки птички
околъ рожби си
мънички.

Та да хвъркнатъ
въ ширинето,
съ благодарностъ
къмъ небето.

ПЕПЕРУДА И ГЖСЕНИЦА

(Басня)

Хубава, пѣстра пеперуда
кацнала върху единъ разко-
шенъ цвѣтъ. По стѣблото на
сжщото цвѣте пълзѣла отвра-
тителна гжсеница.

Пеперудата, като я съгледала,
казала:

— Пфу, гнжсна гжсеница!

Гжсеницата казала:

— Е, и така да е!

Но пеперудата възмутена
добавила:

— Защо ти, гнжсно и отвра-
тително чудовище, пълзишъ
къмъ моя цвѣтъ? Погледни
само колко съмъ красива! А
пъкъ и така хубавъ е цвѣтътъ,
на който съмъ кацнала! Раз-
бери, че Господъ не ни е на-
правилъ отъ едно и сжщото тѣсто.
Ние въ никой случай нѣмаме

едно и сжщо потекло. Азъ
лемя, лемя лекокрила подъ ху-
бавото синьо небе, а ти пъл-
зишъ по черната и кална земя.

Тогавъ гжсеницата не се
стырпѣла и казала:

— Пеперудко глупава, не
ми се хвали! Цѣлата красота
на твоитѣ вълшебни краски,
не ти дава право да се гор-
дѣешъ и да ме ругаешъ. На-
шето потекло е едно и сжщо.
Разбери, глупава, че ние сме
създадени отъ едно и сжщо
тѣсто. Гжсеницитѣ ставатъ отъ
пеперуди, а пеперудата отъ
гжсеница. И нашитѣ врагове —
птицитѣ, сж едни и сжщи. Ра-
двай се и на калната земя и
на благодатното слънце, защото
безъ тѣхъ нѣма животъ за ни-
кого тукъ на земята.